

deles indlysende. Jeg for mit Bedkommende mener, at Indlemmelsen af den Deel, som jeg her betegner i stor Almindelighed med „Schönbergdistriktet“, nærmest vil fyldestgjøre det Hensyn, jeg har søgt at gjøre gjældende. Hvorledes man vil forholde sig med den øvrige Deel af Frederiksberg, skal jeg ikke her gaae ind paa, men det er dog indlysende, at man kunde gjøre Delene saa smaa, at Bestemmelsen tabte sin Betydning. Paa den anden Side er det imidlertid ogsaa ganske vist, at der, hvor der ned sætter sig eet Slags Næringsdrivende, kommer der efterhaanden Andre til, og efterhaanden udvikler Forholdet sig saaledes, at der ogsaa vil blive Trang til de Bedrifter, der omtales i § 2; da der derimod i det hele District, som den ærede Ordsfører betegnede som Villapartiet, ikke drives nogen som helst borgerlig Næring, kunde det vel være, at der heller ingen Trang vil opstaae der til at anvende § 2, medens der vilde blive andre Steder i Communen, hvor Anvendelsen af § 1 meget snart vilde lede til en Trang til ogsaa at faae § 2 anvendt.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig ikke, at der ved Discussionen idag er fremkommet nye Argumenter enten for eller imod, og jeg kan altsaa for mit Bedkommende meget godt være bekjendt at sige, at jeg heller ikke har noget Nyt at bringe frem. Af mine Udtalelser ved denne Sags anden Behandling maa det være noksom indlysende, at jeg fuldstændig kan slutte mig til Endringsforslaget. Derimod kan jeg ikke udtale det Samme om Underændringsforslaget, som synes mig at maatte frembringe i Tidernes Løb en ganske overordentlig Forvirring. Naar samtlige nu staaende Bygninger for al Ewighed, eller i alt Fald for Fremtiden, skulle være fritagne for Kjøbenhavns Bygningsafgift, eller svare Bygningsafgift efter een Maalestok, medens samtlige de Bygninger, der voxe op omkring og efterhaanden vilde indeslutte dem, komme til at svare en anden, forekommer dette mig at maatte i Tidernes Løb fremkalde en uløselig Forvirring. Sagen er derhos, som jeg tidligere har havt Leilighed til at gjøre den ærede Forsamling opmærksom paa, ikke i og for sig af en saadan Betydning,

at der kunde være Anledning til at gjøre en saadan Distinction.

Da Ingen yderligere begjærede at yttre sig, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Underændringsforslag af Hall:

Til det af Udvalgets Mindretal (R. E. Larsen) stillede Endringsforslag:

Ordene i 4de Linie fra neden: „i 10 Aar efter Kundgjørelsen“ udgaae,

vedtoges med 52 Stemmer imod 23.

2) Endringsforslag af Udvalgets Mindretal (R. E. Larsen), med den vedtagne Forandring, saalydende:

Til den ved 2den Behandling vedtagne § 3 føies:

„I den Deel af Frederiksberg Commune, der ligger nærmest Kjøbenhavn indenfor Pilealleen, Frederiksberg Rundbeel, Frederiksberg Alleegade og Falconeralleen, blive Bygningerne i det eller de Districter, paa hvilke nærværende Lovs § 2 kommer til Anvendelse, at ansætte til Bygningsafgift efter de for Staden Kjøbenhavn gjældende Regler; dog fritages de Bygninger sammesteds, der ere opførte, eller til hvis Opførelse Bygningsstilladelse er erhvervet, forinden den i § 2 ommeldte Kundgjørelse har fundet Sted, for at svare Bygningsafgift efter andre Regler end de for Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn gjældende,

forkastedes med 58 Stemmer mod 17.

Derpaa fattes Lovforslaget (see Tillæg A.), efterat Thinget havde givet Afslutning paa at høre det oplæse, under Afstemning og

vedtoges med 73 Stemmer mod 1.

Sagen gaaer nu til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov, indeholdende et Tillæg til § 2 i Loven af 26de Marts 1852 angaaende